

2. Az állam az országos erdei alap jövedelméből a kertekhez, a községi erdők arányában (Magyarországon összesen van $3\frac{1}{2}$ millió községi $9\frac{1}{2}$ más erdő) tehát $\frac{1}{4}$, részben, azaz az alap $\frac{1}{4}$ jövedelmével hozzájárulna. Ebből $\frac{2}{3}$ rész csemetekertek támogatására, $\frac{1}{3}$ rész községeknek ingyen kiosztandó csemeték nevelésére fordíthatnák.

Ily módon biztosítottnak lánám azt, hogy lesz elég csemete kert s az erdősítési hátralékok 1—10 év alatt helyre hozatnának.

Ha az országos edészeti egyesület felemeli szavát s a csemetekertek ügye nem lesz vármegyénkint a közigazgatás tul megfontolt eljárására és nehézkes lépéseire bizva, hanem szakavatottan rendezve lesz: akkor nem kell többé bizonytalanul várunk, hogy mikor lesz a mult hibája jóvá téve.

Szóljunk többen a tárgyhöz, világítsuk meg több oldalról, mert e fontos kérdésnek mennél helyesebb megoldása szakunknak s a közjónak egyaránt érdekében áll. Igy, azt hiszem, mielőbb sikerül megfelelő indítványnyal lépnünk az egyesület elé.

Egyesületi közlemények.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1894. évi május hó 31-én megtartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Almásy Andor, Garlathy Kálmán, Havas József, Kallina Károly, Scholcz Rezső, Tavi Gusztáv, Tomcsányi Gyula választmányi tagok, Levitzky Albert pénztárnok, titkárhelyettes.

Scholcz Rezső választmányi tag, mint korelnök, megnyitván az ülést, sajnálattal jelenti be, hogy elnök ő excellenciája és az első alelnök betegség miatt, a második alelnök pedig családjának gyásza miatt akadályozva levén, az ülésen nem vehetnek részt, és kéri a jelenlevő választmányi tagokat,

hogy az alapszabályok 14. §-a értelmében az ülés tartamára elnököt választani sziveskedjenek.

Elnökké egyhangulag Scholcz Rezső választmányi tag választván, elnök felhívja a titkárt helyettesítő pénztárnokot, hogy a halasztást nem tűrő, tárgyalandó ügyeket adja elő.

I. A pénztár állásáról a pénztárnok a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület bevételei 1894. január 1-től kezdve a tegnapi napig ... .. 18.421 frt 29 kr.,
 kiadásai pedig ugyanezen idő alatt ... .. 16.746 „ 77 „
 rugtak, a pénztári készlet tehát ... .. 1.675 frt 02 kr.
 A kimutatott bevételekből új készpénzalapítvány fejében 210 frt, a „Wagner Károly alapítvány“ javára 31 frt 55 kr., a „Magyar erdőtisztek árvalányait segélyező alapítvány“ javára 5 frt folyt be és az alapító tagok által magán kötvényeik értékasztására 616 frt 20 kr. fizettetett be. A többi bevételekre tehát 17.559 frt 04 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás szerint mutatkozó 379 frt 79 kr., valamint a letéti számadás szerint mutatkozó 550 frtnyi pénzkészlet, megjegyeztetvén, hogy a letétekből az alapítványi számadásnak kölcsönképen 5715 frtnyi összeg adott át, és gyümölcsöt több elhelyezés végett értékpapírok vásárlására fordított.

Ezek szerint a jelenlegi pénzkészlet a következő:

1. Pénztári készlet	1675 frt 02 kr.
2. Alapítványi készlet	379 „ 79 „
3. Letét	550 „ — „
Összesen	<u>2604 frt 81 kr.</u>

Végül megjegyeztetik, hogy az igazgató választmány 1894. június 26-án tartott ülésén hozott I. határozata alapján 4600 korona (2300 frt) névértékű koronajáradék és 2200 frt névértékű 4⁰/₁₀-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél vásároltatván, az egyesületnek jelenleg a magyar földhitelintézetnél 1000 frt névértékű 4¹/₂⁰/₁₀-os és 4000 frt 4⁰/₁₀-os magyar földhitelintézeti záloglevele, 25.200 frt névértékű 4⁰/₁₀-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevele, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegye, 300 frt névértékű 3⁰/₁₀-os osztrák földhitelintézeti 1889. évi sorsjegye és 70.600 korona névértékű koronajáradéka van letétbe helyezve.

Ezen értékpapírok az 1000 frt névértékű $4\frac{1}{2}\%$ -os magyar földhitelintézeti záloglevelek, 6600 korona névértékű koronajáradék és 2200 frt névértékű 4% -os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél kivételével a „Deák Ferencz“, „Wagner Károly“, „gróf Tisza Lajos“, „Magyar erdőtiszték árvaleányait segélyező alapítvány“ és a „Székesfehérvári Ismeretlen“ alapítvány kihasított tőkéit képezik.

A jelentésben kimutatott pénzkészletek a pénztár tényleges készleteivel megegyezőknek találtatván, a jelentés tudomásul vétetett.

II. Olvastatik gróf Festetich Andor földművelésügyi miniszternek f. évi 776/eln. szám alatt kelt leirata, melyben értesíti az egyesületet, hogy a földművelésügyi tárcza vezetését átvette, s egyzsersmind az egyesületet törekvéseinek keresztülvitelében közreműködésre hívja fel, viszont a maga részéről is biztosítván az egyesületet, hogy az erdőgazdasági érdekek előmozdítását célzó törekvéseiben hathatósan támogatni fogja.

Ezen leiratra az egyesület üdvözlő feliratban fog válaszolni.

III. A „Bedő Albert“ alapítvány egyik 300 frtos ösztöndíjának jelenlegi élvezője Kelen Gyula II. éves selmeczi akadémiai hallgató tanulmányait az elmúlt félévben is a megkívántató sikerrel folytatta, mihez képest ösztöndíjának további részletei is folyóvá tétetnek.

Az alapítvány második ösztöndíjára, mely a mult évben pályázó hiányában nem adatott volt ki, folyó évi június hóban az alapszabályokban előírt feltételek szerint nyilvános pályázat hirdettetett, melyre a folyó évi augusztus hó 12-én lejárt határidőn belül összesen hét folyamodvány érkezett be.

A folyamodók névszerint a következők;

1. Zivuska Jenő érettségi vizsgát tett gymnasiumi tanuló, néhai Zivuska József egyesületi rendes tag fia.

2. Marczelly Béla érettségi vizsgát tett gymn. tanuló, néhai Marczelly Gusztáv alapító tag fia.

3. Szántó Hugó érettségi vizsgát tett gymnasiumi tanuló, néhai Szántó István alapító tag fia.

4. Fekete Zoltán érettségi vizsgát tett gymnasiumi tanuló, Fekete Lajos alapító tag fia.

5. Reinfusz Viktor érettségi vizsgát tett gymnasiumi hallgató, Reinfusz Felix alapító tag fia.

6. Blaschek Aladár érettségi vizsgát tett gymnasiumi tanuló, Blaschek Ede alapító tag fia.

7. Meiszner Ernő érettségi vizsgát tett gymnasiumi tanuló, Meiszner István volt rendes tag fia.

Ezen folyamodók közül Meiszner Ernő az alapszabályok 108 §-ának rendelkezései szerint nem tarthat igényt ösztöndijra, jöllehet bizonyítványa szerint igen szorgalmas és jeles előmenetelű tanuló.

Atyja Meiszner István ugyanis hosszabb időn át tagja lévén az egyesületnek, 1881. év végével hivatkozva arra, hogy az Erdészeti Lapokat ezentul az uradalom fogja járattni, hol szolgál, kilépett az egyesületből.

A többi folyamodók valamennyien hiteles okmányokkal igazolván az előirt feltételeket, az ösztöndij elnyerésére jogosultsággal bírnak.

Az igazgató válaszmány gondosan figyelembe vevén, úgy a folyamodóknak eddig tanusított iskolai előmenetelét, mint azoknak s illetve szüleiknek anyagi helyzetét, a pályázat alá bocsátott 300 ft évi ösztöndíjat 1894. október havától kezdve az alapszabályokban kikötött feltételek mellett egyhangulag Zivuska Jenőnek adományozta.

IV. Belházy Emil főerdőtanácsos, ki az egyesület által az Erdőrendezéstan kézikönyvének megírásával bizatott meg, a munkának I. részével teljesen elkészülvén, annak kéziratát azzal a kéressel terjesztette be, hogy a továbbiak iránt az igazgató válaszmány az 1889. évi április 27-én és ugyanazon évi december 10-én tartott válaszmányi ülések határozatai szerint intézkedni sziveskedjék, megjegyezvén egyszersmind, hogy a beterjesztett I. rész, mely az Erdőrendezéstan tárgyát tulajdonképen kimeríti, önmagában is önálló műnek tekinthető s mint ilyen akadálytalanul kiadható, még mielőtt a II. rész, mely az erdőrendezési munkálatok gyakorlati példákban megmagyarázott kivitelének módozatait és alakját fogja tárgyalni, elkészül.

A szóban forgó I. résznek egy töredékét a szerző a munka többi részeinek tervezetével együtt 1889. évben már beterjesztette

volt s az igazgató választmány 1889. évi április 27-én tartott ülésében azt egy öt tagu bizottságnak bírálatra adván ki, a meg-ejtett kedvező bírálat alapján 1889. decz. 10-én tartott ülésében a kitüzött célhoz képest teljesen megfelelőnek találta s ennek folytán a hátralevő rész kidolgozására újabb időhaladékot engedve, a közgyűléstől 1889. évben a munka kiadására már felhatalmazást is kért s azt arra az esetre, ha a kézirat teljesen elkészül, meg is kapta.

Most tehát ezen ügyben csupán az iránt kell intézkedni, hogy az eredetileg kiküldött bíráló bizottság a kéziratnak új részeit is átvizsgálja és a mennyiben a bírálat erről is oly kedvezően fog szólni, mint a korábban már megbírált első töredékről, a munka minél előbb kiadassék.

Minthogy azonban az eredetileg Bedő Albert, Hoffmann Sándor, Sóltz Gyula, Horváth Sándor és Laitner Elek tagokból megalakított bíráló bizottságnak egyik tagja néhai Hoffmann Sándor időközben elhalt, a titkár-helyettes kéri, hogy az igazgató választmány, amennyiben szükségesnek tartja, a bíráló bizottság kiegészítése iránt is intézkedni sziveskedjék.

Az igazgató választmány az előterjesztést tudomásul vevén, a bíráló bizottságba új tagul Fekete Lajos választmányi tagot jelöli ki, a bizottságot pedig felkéri, hogy a kézirat új részeit minél előbb megbírálván az eredményről lehető rövid idő alatt jelentést tegyen.

V. Az egyesületi székház 16. számú lakosztályának bérlője a lakásban előforduló hibáknak, nevezetesen a helyenként levált vakolatnak, elkopott festésnek stb. kijavítását kéri.

A munka teljesítését Szlovatsek János szobafestőmester 18 frtért hajlandó elvállalni.

Az igazgató választmány arra való tekintettel, hogy a budapesti házbérszabályzat szerint a lakosztályok belső javítását a lakók kötelesek teljesíteni, a kérelmet figyelembe vehetőnek nem tartja, de tekintve azt, hogy kérelmező az egyesületi székház felépítése óta a székházban lakik, a javítási költségek felét kiutalványozza.

VI. Wagner Károly sirja rácszatának festéke lekopván, a rácszat újbóli befestését Szacsák Péter 18 frt munkabérért hajlandó teljesíteni.

Az igazgató választmány a munkabért kiutalványozza.

VII. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek: a „Wagner Károly“ alapítvány javára beküldött Láncezy Antal két erdőör rendbirságából 4 frtot; magán kötelezvényeik törlesztésére befizettek: Gábor Sándor 20 frtot, Pellion Lajos 50 frtot, Radu T. Miklós 5 frtot, Hoffman Brunó 21 frtot, Halbauer István 9 frtot, Bacsák Béla 4 frt 20 krt.

VIII. Új rendes tagokul felvétetnek: Papp Sándor kerületi vadász, ajánlja Lutonszky Géza; Horváth József műszaki dijnok, ajánlja Márton Sándor.

IX. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Almásy Andor és Havas József választmányi tagok kéretnek fel.

K. m. f.

Levitzky Albert,
titkár-helyettes.

Almásy Andor,
v. tag.

Hitelesítésül:

Scholz Rezső,
elnök-helyettes.

Havas József,
v. tag.

Lapszemle.

A tölgy és bükk elegyes tenyésztése. A tölgy honunkban az eke elől hova-tovább kiszorul a síkság gazdag talajáról, mely az elegenden tölgyállab alatt sem szegényedik el és mindinkább az előhegység silányabb termőhelyein fog tenyészni. A gyengébb talaj azonban tiszta tölgyest károsodás nélkül nem tűr el, mert ezen fanem fényigényes természete épen kedvezőtlenebb viszonyok között nyilvánul feltűnően az állab korai és erős kiritkulásában.

Nagy figyelmet érdemelnek ezért részünkről azok a módok és eljárások, melyek segítségével a silányabb talajt is oly karban lehet tartani, hogy állandóan alkalmas legyen az értékes tölgy tenyésztésére.

A külföld fejlettebb gazdasági viszonyai között a tölgy már régebben vonult vissza a mezőgazdaságilag állandóan mivelhető talajról s azonfölül ott többnyire mostohább éghajlati viszonyok között is tenyészik, mint nálunk. Nem lesz tehát érdektelen azon gazdasági miveleteket figyelemmel kísérni, melyekkel ott a tölgyet kezelik, hogy mások tapasztalatait hasznunkra fordíthassuk.